

PHÚC ÂM & Gia Đình

PO Box 2468 Fullerton California 92837 • (714) 533-2278 • www.tinlanh.org
Số 2 • Tháng Mười Một • 2001

Tạ Ơn Trong Hoạn Nạn

Chúng ta đã bước vào tháng 11 là bước vào Mùa Tạ Ơn nhưng trong hoàn cảnh khó khăn như hiện nay có lẽ chúng ta thấy khó mà tạ ơn, có gì đáng cho chúng ta tạ ơn đâu? Nhiều người đang mất việc làm, có những người gặp khó khăn về kinh tế, một số khác phập phồng, lo sợ không biết tương lai sẽ đi về đâu. Thật ra, trong hoàn cảnh khó khăn mà chúng ta vẫn có thể tạ ơn mới là điều đáng nói vì tạ ơn không phải là câu nói đầu môi chót lưỡi mà là một thái độ cảm tạ, một tinh thần biết ơn. Thái độ cảm tạ hay tinh thần biết ơn là nhìn vào sự việc với cái nhìn tích cực, trông thấy những gì mình còn và mình có hơn là những gì mình không có hay mất mát. Thiếu lòng biết ơn, chúng ta thường chỉ thấy những bất hạnh hay mất mát của mình.

Một đứa con được cha mẹ cung phụng cho đầy đủ, không thiếu gì cả, rồi một hôm không có thức ăn hay không có món đồ chơi mình thích, em đó than phiền, khó chịu, giãy nảy... hần cha mẹ lấy làm phiền vì có đứa con như vậy. Một người chồng được vợ lo cơm nước tươm tất nhưng một hôm vì bận

hay đau ốm, cơm nước không có sẵn mà người chồng tỏ vẻ tức giận hay khó chịu thì đó không phải là một người có tinh thần biết ơn. Chúng ta được hưởng bao nhiêu ân phúc mà không tạ ơn Chúa, đến khi gặp khó khăn lại than phiền, oán trách thì thật là thiếu tinh thần biết ơn. Chính vì vậy mà tinh thần cảm tạ và lòng biết ơn trong hoạn nạn khó khăn mới là điều quý.

Trong quyển sách *Người Đàn Bà Hạnh Phúc* nói về cuộc đời của một thiếu phụ Đại Hàn, tác giả kể lại một biến cố đau thương trong đời bà khi chồng chết, con chết, không còn chỗ để ở. Bà cầu nguyện và than với Chúa, “Chúa ơi, con mất tất cả: mất chồng, mất con, mất nhà cửa, không còn gì cả...” Đang khi cầu nguyện như vậy thì bà được nghe những lời nhắc nhở như của Chúa đến với bà như sau, “Con ơi, con nói con mất những thứ đó sao? Con có ra đời với những thứ con vừa kể không? Nếu con ra đời KHÔNG CÓ những thứ đó thì sao con gọi là mất được?” Đây cũng là câu hỏi chúng ta cần đặt ra cho mình trước những mất mát trong đời sống.

Thánh Kinh ghi lại câu chuyện của một người tên là Gióp. Ông

được Chúa ban phước cho giàu có và có 10 người con. Nhưng trong cùng một ngày cướp bóc, thiên tai xảy đến liên tiếp, hủy hoại hoàn toàn gia sản và cả 10 người con đều chết. Trước hoàn cảnh đó, thay vì oán trách Chúa, ông Gióp đã nói, “Tôi trần trướng lọt khỏi lòng mẹ và tôi cũng sẽ trần trướng mà về. Chúa đã ban cho Chúa lại cất đi, đáng ca ngợi Danh Chúa.” Vẫn chưa hết, chính bản thân ông sau đó bị bệnh ung độc từ đầu đến chân và vợ ông xúi ông hãy phỉ báng Chúa và chết đi. Ông Gióp đã nói với vợ những lời như sau, “Phước mà tay Đức Chúa Trời ban cho chúng ta, chúng ta lãnh lấy, còn tai họa mà tay Ngài giáng trên chúng ta lại chẳng lãnh lấy sao?”

Đó thật là một tinh thần cảm tạ và biết ơn thật sự. Có lẽ Bạn sẽ cho rằng, thánh nhân, vĩ nhân mới làm như vậy nổi, tôi chỉ là người phàm yếu đuối làm sao xử sự như vậy được? Vâng, tự chúng ta không phản ứng như vậy được nhưng nó đòi hỏi một lòng tin mãnh liệt vào ơn thần hựu của Thiên Chúa và đó là điều chúng ta cần có hôm nay. Quý vị đang đọc câu chuyện Phúc Âm của chương trình phát thanh Tin Lành. Phúc

Âm nói đến ơn cứu rỗi được thực hiện qua Chúa Cứu Thế Giê-xu. Đức tin nơi Chúa Giê-xu sẽ giúp đem chúng ta ra khỏi những đám mây đen tối của cuộc đời và dù khi phải sống trong những hoàn cảnh đen tối, đức tin nơi Chúa sẽ giúp chúng ta có cái nhìn toàn diện và sẽ có thể tiếp tục sống với tinh thần cảm tạ và lòng biết ơn.

Một đứa con khi lớn lên sẽ biết ơn cha mẹ nếu lúc nhỏ được cha mẹ dạy bảo và khếp vào kỷ luật. Một ông thầy khó là một ông thầy giúp học trò học được nhiều. Tương tự như vậy với những nhà đầu dất thể thao, những huấn luyện viên, những người chỉ huy mà chúng ta thấy như quá nghiêm khắc. Thiên Chúa đặt chúng ta vào những hoàn cảnh khó là để dạy dỗ chúng ta nên người. Chúng ta cần sống với lòng biết ơn hơn là than phiền oán trách. Để thêm lòng biết ơn Chúa, chúng ta cần nhìn lại những gì mình đang còn và đang có hơn là những gì mình đã mất.

Nhạc sĩ Vũ Đức Nghiêm là một trong những người đã sống trong nhiều trại giam sau năm 1975. Trong những ngày lao tù đó, nhạc sĩ đã viết *Ca Khúc Tạ Ơn* và *Tôn Vinh*. Ca khúc này cho chúng ta thấy một tinh thần biết ơn thật sự của một người kinh nghiệm tình yêu của Thiên Chúa để tạ ơn Ngài trong an bình sung sướng cũng như trong hoạn nạn khó khăn. Ước mong đó cũng là tinh thần biết ơn của mỗi chúng ta trong mùa Tạ Ơn năm nay.

Ca Khúc Tạ Ơn Tôn Vinh

Lời và nhạc của Vũ Đức Nghiêm

1. Xin tạ ơn Chúa đã ban cho tôi một đời tự do.

Xin tạ ơn Chúa đã ban cho tôi ngày tháng lao tù.

2. Xin tạ ơn Chúa xót thương thân tôi là kẻ tội nhân,

Trên thập tự giá chết thay cho tôi trả xong nợ trần.

Xin tạ ơn Chúa dù đường đời có lúc gian truân, để dọn lòng sám hối ăn năn.

Tạ ơn Thiên Chúa không lời oán than.

Xin tạ ơn Chúa đã ban cho tôi một thời hoa niên,

Gia đình đầm ấm, sống vui yêu thương, ngày tháng êm đềm.

Xin tạ ơn Chúa về mọi điều Chúa đã cho tôi, dù một ngày nhắm mắt tay xuôi,

Hồn tôi ca hát tạ ơn Chúa thôi.

Tôn vinh Giê-xu tạ ơn Chúa tôi,

Trong cơn đau thương dòng nước mắt trôi,

Trong cơn hoạn nạn, ngục tù cay đắng trong đời.

Trong cơn phong ba dòng sông cuốn trôi, nương nơi Giê-xu hồn tôi thành thơ,

Tâm tư nhẹ nhàng, ràn ngập ơn phước trên trời.

Xin tạ ơn Chúa dắt đưa tôi qua chặng đường nguy nan.

Xin tạ ơn Chúa giúp tôi yên vui dù trong cơ hàn.

Xin tạ ơn Chúa dù người đời bất bớ vu oan,

Nguyện cầu Ngài cứu giúp lo toan.

Tạ ơn, tôn vinh Chúa, trong lòng hận hoan.

Tinh Thần Biết Ơn

Hôm đó bé Hà được đi chợ với mẹ. Tuy mới bốn tuổi nhưng bé rất khôn ngoan và nói nhiều. Hai mẹ con ghé thăm bà bạn bán trái cây. Trong khi mẹ lo chọn mua trái cây, bé Hà đứng nhìn đồng cam vàng có vẻ thèm thuồng. Khi bà mẹ đã

mua một vài món hàng và trả tiền xong, hai mẹ con chào bà bán hàng ra về. Lúc đó bà bán hàng chọn một quả cam thật ngon, đưa cho đứa bé. Bé Hà cầm quả cam, có vẻ ngạc nhiên và sung sướng nhưng không nói cảm ơn. Bà mẹ liền nhắc: “Bác cho con, con nói làm sao?” Đứa bé gái nhìn quả cam vài giây rồi đưa cho bà bán hàng và nói: “Bác bóc ra giùm cháu đi!”

Có lẽ chúng ta cười khi nghe câu chuyện này vì đứa bé con không biết cảm ơn người đã cho quà nhưng chỉ nghĩ đến điều mình cần và đòi hỏi thêm. Thế nhưng biết bao nhiêu lần chúng ta cũng có thái độ tương tự đối với những người yêu thương giúp đỡ chúng ta, và nhất là đối với Đức Chúa Trời, Đấng ban cho chúng ta biết bao nhiêu ơn lành trong đời sống.

Sau nhiều năm sống ở xứ người, giờ đây chúng ta cũng tham dự vào những ngày lễ đặc biệt của đất nước này. Nhiều gia đình người Việt chúng ta cũng ăn mừng lễ Cảm Tạ nên chúng tôi xin nhân dịp này nói về tinh thần biết ơn và cảm tạ Thiên Chúa.

Có lẽ hôm nay chúng ta có người đã tính xong bữa tiệc cho ngày lễ Tạ Ơn, đã mời những người mình muốn mời, đã định món ăn và có lẽ cũng đã đi chợ mua xong một số điều cần dùng cho ngày lễ nữa. Một số quý vị khác có lẽ có chương trình đi dự lễ Tạ Ơn ở nhà thờ, tại nhà riêng với bạn bè, người thân, hoặc sẽ tổ chức dạ tiệc, dạ vũ linh đình. Chúng ta sẽ ăn mừng lễ Tạ Ơn bằng nhiều hình thức khác nhau, trong những khung cảnh khác nhau, nhưng điều đó không quan trọng, điều quan trọng là chúng ta dự lễ Tạ Ơn, ăn mừng lễ Tạ Ơn

nhưng có thật sự biết ơn Thiên Chúa, Đấng đã quan phòng, dẫn dắt và ban ơn lành cho chúng ta suốt bao ngày tháng qua hay không.

Như chúng ta đã biết, ngày lễ Tạ Ơn đầu tiên, vào tháng 11 năm 1621 là do nhóm người di dân đầu tiên thiết lập để cảm tạ Đức Chúa Trời đã đưa dẫn họ đến bến bờ bình an và đã ban cho họ gặt hái được mùa màng lần đầu tiên. Lễ Tạ Ơn đầu tiên rất là đơn sơ. Thức ăn chỉ là gà tây bắt trong rừng cùng với khoai, bắp, bí đỏ và một số ngũ cốc thô hoạch được. Bữa ăn lễ Cảm Tạ đầu tiên thật đơn sơ nhưng đầy ý nghĩa, vì nó phát xuất từ tấm lòng chân thành biết ơn Thiên Chúa của những người di dân ngày xưa.

Trên một phương diện, người Việt chúng ta cũng giống như những người di dân đó. Chúa cũng đã đưa dẫn, dìu dắt chúng ta đến đất nước này, Ngài cũng ban cho chúng ta đầy đủ mọi điều cần yếu trong đời sống hằng ngày. Không những thế, chúng ta được sống trong tự do, bình an yên ổn. Chúng ta được tự do chọn nơi sinh sống, tự do chọn ngành nghề mình thích và có bao nhiêu cơ hội để tiến thân. So với đồng bào đang sống tại quê nhà, với những người sống ở những đất nước khác trên thế giới, phải thành thật mà nói, chúng ta là những người may mắn hơn.

Có lẽ quý vị đang gặp hoạn nạn, khó khăn, đau ốm, có thể quý vị vừa mới bị mất việc làm hoặc gia đình đang gặp nan đề giữa vợ với chồng, giữa cha mẹ và con cái. Quý vị thấy mọi việc hầu như đều thất bại, rủi ro, mất mát, không có gì may mắn tốt đẹp để mà tạ ơn Chúa cả. Nhưng dù đang sống

trong hoàn cảnh tuyệt vọng, đen tối như thế nào, chúng ta đều đã thọ ơn Đức Chúa Trời rất nhiều và chúng ta cần dâng lời cảm tạ Ngài. Thật ra, biết ơn hay tạ ơn không phải là một ngày lễ nhưng là một thái độ, là tinh thần phát xuất từ tấm lòng. Chúng ta sống với tinh thần biết ơn Chúa, dù trong hoàn cảnh nào, và dù cho có gì xảy ra trong đời sống, đó là người thật sự biết ơn.

Người sống với tinh thần biết ơn sẽ thấy đời sống vui vẻ và có ý nghĩa. Khi chúng ta biết ơn ông bà, cha mẹ, bạn bè, biết ơn những người chung quanh, và nhất là biết ơn Chúa về tất cả những gì Chúa ban cho trong đời sống, chúng ta sẽ không than van, tiếc nuối những điều trong quá khứ, không mơ ước những điều quá tầm tay, không ham muốn những gì người khác có, nhưng bằng lòng và vui thỏa với những gì Chúa đã ban cho. Một người sống trong tinh thần thỏa lòng và biết ơn như thế, sẽ là phước hạnh cho chính mình và người chung quanh.

Trong các Thánh Vịnh, tác giả luôn luôn kêu gọi mọi người hãy cảm tạ Chúa Hằng Hữu về những gì chúng ta có trong đời sống. Cảm tạ Chúa ban cho chúng ta sự sống, ông bà, cha mẹ, tình thương yêu của người trong gia đình. Cảm tạ Chúa cho chúng ta có sức khỏe, công ăn việc làm, có một mái nhà để cuối một ngày dài về đó nghỉ ngơi. Như đã thưa cùng quý vị, cảm tạ và biết ơn là một thái độ. Người có tinh thần biết ơn Chúa trong hoàn cảnh nào và lúc nào cũng có thể dâng lời cảm tạ Chúa.

Có một bà cụ kia sống chung với gia đình người con gái. Vì khá cao tuổi nên bà cụ nhiều khi nói những chuyện không đâu, con

cháu trong nhà nhiều lúc bực bội vì tính hay nói của bà cụ. Vì suốt ngày ở nhà một mình, không có ai nói chuyện nên mỗi khi có người đến thăm bà cụ vui và nói nhiều lắm. Khi có người đến thăm, bà cụ thường đem hết thuốc men của bà ra chỉ cho khách xem từng loại. Thuốc nào chữa bệnh gì, mua bao nhiêu tiền, uống mỗi ngày mấy viên, thuốc nào công hiệu, thuốc nào không, v.v... Một lần nọ, có người bạn của cô con gái đến thăm, bà cụ cũng đem thuốc ra khoe, kể rõ từng loại, từng tên. Người con gái có vẻ ngượng nên nói với bạn: “Bà cụ mình lắm cảm lắm, lúc nào cũng nói chuyện bệnh tật thuốc men, bà nhớ rõ từng loại thuốc, ai tới thăm cũng đem ra kể, lắm khi làm mình xấu hổ quá đi thôi!” Nghe vậy, người bạn nói: “Em thấy chị thật là có phước, bác lớn tuổi như vậy mà trí nhớ còn tốt, biết rành mạch mọi việc, không như mẹ em, bây giờ chẳng biết gì nữa. Suốt ngày mẹ em ngồi yên lặng như một cái bóng, chẳng nói chuyện với ai, có khi bà không nhận ra em nữa.” Người bạn nói xong quay mặt đi, gạt hai hàng nước mắt. Lời cô bạn nói làm người con gái của bà cụ cảm thấy xấu hổ vì đã than phiền về mẹ của mình, trong khi đó thật sự chẳng có gì đáng than phiền.

Nhiều khi chúng ta được phước mà không nhìn thấy đó là phước, trái lại, xem đó như là gánh nặng, hay là một điều phiền phức làm mất công, mất thì giờ. Hai vợ chồng kia than với bạn: “Lúc này tụi tôi bận quá, ba đứa nhỏ mỗi đứa học một trường khác nhau, nội đưa đón là đủ hết ngày, không làm được việc gì hết. Cuối tuần còn phải đưa đứa này đi chơi ban, đứa kia đi học đàn, đứa nọ

tới nhà bạn, mệt quá đi mất...” Hai vợ chồng đó vô tình quên đi rằng người bạn của họ lập gia đình đã bảy năm mà chưa có con. Họ đang cầu xin và trông chờ có được một đứa con nhưng không biết bao giờ mới có.

Một người khác nhờ có việc làm tốt mua được nhà mới nhưng không nhìn thấy đó là ơn phước, trái lại than với mọi người: “Mua cái nhà này chưa có gì hết nên phải lo chọn màu thảm, may màn, phải làm landscape tốn tiền quá!” Thật ra, nếu nghĩ lại những người phải share phòng, không có một chỗ riêng tư cho mình, những người đó sẽ thấy mình quá sung sướng, không thể than van điều gì cả.

Thường thường chúng ta không thích điều mình có nhưng thích điều người khác có, tương tự như vậy, chúng ta thường không quý điều mình có cho đến khi nào điều đó không còn nữa chúng ta mới thấy quý và lúc đó chúng ta lại tiếc nuối điều đã mất. Có một ông cụ kia con cái hầu hết đều ở nước ngoài. Mỗi lần nhớ đến con ông cụ lại viết cho mỗi đứa một lá thư. Vì không biết viết chi tiết dài dòng, lá thư nào của ông cụ cũng tương tự như nhau, và thư gửi cho đứa con nào ông cũng viết giống nhau. Các con ông mỗi lần nhận được thư bố thường nói với nhau: “Được thư cụ không cần phải đọc cũng biết là thư nói gì, hết năm này qua năm khác thư nào cũng đại khái như thế thôi.” Nhưng năm ngoái ông cụ đã bất ngờ ra đi vĩnh viễn, những lá thư đơn sơ, mộc mạc nhưng đầy chân tình đó bây giờ không còn nữa, và bây giờ các con ông cụ mới thấy những lá thư đó thật là quý, vì nó đến từ tấm

lòng thương yêu của người cha, thì họ không còn nhận được nữa.

Để luôn luôn sống với tinh thần biết ơn, chúng tôi xin phép đề nghị với quý vị một vài điều như sau:

1. Hãy nghĩ đến những gì mình có và cảm tạ Chúa thay vì mơ ước những điều người khác có.

2. Hãy quý những gì mình đang còn đang có thay vì tiếc nuối những gì đã mất.

3. Hãy nghĩ đến những ngày gian nan, thiếu thốn trước kia và cảm tạ Chúa thay vì than phiền về những bận rộn và trách nhiệm của ngày hôm nay.

4. Hãy nghĩ đến những người kém may mắn hơn ta và làm một điều gì đó để giúp đỡ họ, chúng ta sẽ thấy mình là người được phước và sẽ biết ơn Chúa hơn.

5. Mỗi ngày hãy nghĩ đến một điều để cảm tạ Chúa, chúng ta sẽ không còn thì giờ để than phiền hay lo lắng.

Hãy cảm tạ Chúa Hằng Hữu vì Ngài là thiện, lòng nhân từ Ngài còn đến đời đời

Thánh Vịnh 118:1

**Kính mời quý vị đón nghe
Chương Trình Phát Thanh Tin Lành
hàng tuần:**

Chúa Nhật

8:00 am & 8:00 pm: 1430 AM, Bay Area

Thứ Hai

9:30 pm: Tiếng Nói Việt Nam, Dallas

Thứ Ba

8:30 pm: 1440 AM, Orlando

Thứ Tư

☞ 7:00 pm: Saigon Radio

Broadcasting System, Seattle

☞ 8:30 pm: 106.3 FM, Nam California

Thứ Năm

☞ 10:30 am: 1570 AM, Atlanta

☞ 2:30 pm: 1480 AM, Nam California

☞ 2:30 pm: 900 AM, Houston

☞ 4:30 pm: 880 AM, Houston

☞ 6:00 pm: 1110 AM, Sacramento

Thứ Sáu

☞ 2:30 pm: 106.3 FM, Nam California

☞ 7:00 pm: 1430 AM, San Jose

☞ 8:00 pm: Việt Nam Hải Ngoại, Washington, D.C.

☞ 8:30 pm: 1420 AM, Atlanta

Thứ Bảy

7:30 pm: 97.3 FM, San Diego

Mỗi ngày

Internet: www.tinlanh.org

Email: radio@tinlanh.org